

Dániel könyve – Százhetvenedik ρηϋ

A lélek fellegvára: Az isteni trónra emelés és átalakulás megértése prófétai összefüggésben

Jeff Pippenger

2024-03-31

Oroszország mint a 2014-ben az ukrajnai háborút kezdeményező hatalom azonosításának kulcsa az „erősség”, amely a királyság feje, vagyis fővárosa. Az emberi templom a fejből és a testből áll. A fej a magasabb természet, a test pedig az alacsonyabb természet. Az a „hét idő”, amely 1844-ben ért véget, ezután Jeruzsálemmel kapcsolódott össze, amely Júda feje volt. A jeruzsálemi templomban volt a király trónja, aki Jeruzsálem feje volt, Jeruzsálem pedig Júda feje volt. Az istenség és az emberiség egyesülését, amely a száznegyvennégyezer megpecsételését jelképezi, úgy ábrázolja az Írás, mint Krisztus „értelmének” elnyerését. Az értelem a magasabb természet, ezért az a „fej”.

Amikor a Dániel által jelképezettek meglátják a női okozati látomást, amely őket Krisztus képmására változtatja, akkor elnyerték Krisztus értelmét, aki a második Ádám, és szellemi. Ekkor szó szerint testi értelmük, amelyet az első Ádámtól örököltek, miután az elbukott és megfordította teremtésének rendjét, keresztire feszítették. A testi értelem, amely hadakozik Isten törvénye ellen, és amelyet születésükkor, minden saját választásuk nélkül kaptak, Krisztus értelmével cseréltetik fel, amelyet saját választásuk által nyernek el, s amely tökéletesen engedelmes Isten törvényének. Az ő új értelmük és Krisztus értelme ekkor egy értelemmé lesz, és együtt lakoznak a trónon a mennyei helyeken. Van egy hely a templomon belül, ahol Isten trónja van, és az emberi lényeknek, akik Isten képmására teremtetek, meghatározott helyük van a templomon belül, amely Isten jelenléte számára rendeltetett.

Az a hely nem az ő alacsonyabb természetükben van, amelyet az északi királyság jelképez. Hanem abban a helyben van, amelyet a déli királyság jelképez, ahol Isten úgy döntött, hogy elhelyezi nevét, vagyis jellemét. Ez a hely Jeruzsálemben van, de mint Júda fővárosa, Jeruzsálem a fej, a főváros feje pedig a király. Jeruzsálem pedig nemcsak arra lett kiválasztva, hogy főváros legyen, hanem arra is, hogy az a hely legyen, ahol Isten elhelyezi templomát. Azután templomában helyezte el trónját. A déli királyság az ember magasabb természetét jelképezi, de van egy különleges trónterme is a király számára. White testvérnő azt a helyet a lélek „fellegvárának” nevezi. A fellegvár, meghatározása szerint, erődítmény.

„Az egész szívet Istennek kell átadni, különben Isten igazsága nem fog megszentelő hatást gyakorolni az életre és a jellemre. Szomorú tény azonban, hogy sokan, akik Krisztus nevét vallják, soha nem adták oda szívüket neki egyszerűségben. Soha nem tapasztalták meg a kereszténység igényeinek való teljes alárendelődés töredelmét, és ennek következményeként az igazság átformáló ereje nincs jelen életükben; Krisztus szeretetének mély, meglágyító befolyása nem nyilvánul meg az életben és a jellemben. De micsoda munkát lehetne végezni Isten nyájának táplálásában, ha az alullevő pásztorok Krisztussal együtt megfeszítetténe, és

Istennek élnének, hogy együttmunkálkodjanak a nyáj Főpásztorával! Krisztus arra hívja az embereket, hogy úgy munkálkodjanak, ahogyan ő munkálkodott. Szükség van mélyebb, erősebb, kényszerítőbb bizonyágtételre az igazság hatalmáról, amint az meglátszik azok gyakorlati istenfélmében, akik azt vallják, hogy hisznek benne. A Megváltó szeretete a lélekben határozott változáshoz vezet abban a módban, ahogyan a munkások a veszendők lelkeiért fáradoznak. Amikor az igazság elfoglalja a lélek fellegrát, Krisztus trónra emeltetik a szívben, és az emberi eszköz akkor ezt mondhatja: „Krisztussal együtt megfeszítettem; élek pedig többé nem én, hanem Krisztus él bennem; és amely életet most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.” Review and Herald, 1894. október 9.”

A „lélek fellegrá” az a hely, ahol „Krisztus trónol”. Krisztus trónra emeltetése akkor valósul meg, amikor a test megfeszítetik; a test pedig Pál meghatározása szerint az alsóbb természet, és ez az északi királyság. Ez az oka annak, hogy az északi királyság próféciája csak 1798-ig terjedt. Az alsóbb természet nem egyesíthető az istenséggel; annak a második eljövételkor egy szempillantás alatt kell átváltoznia. A déli királyság, amely magában foglalta a „fejet”, amely Jeruzsálem volt, és a „fejet”, amely a szentély volt, 1844-ig terjedt, mert a felsőbb természetet jelképezte, amely választhatta a test megfeszítését, és hit által beléphetett a Szentek Szentjének fellegrába, és Krisztussal együtt a trónra ülhetett. Az a hely, ahol ez az egyesülés és ez a trónra emeltetés végbemegy, az emberi templom fellegrában van. A tizenegyedik fejezet tizedik verse a fejet erősségként határozza meg, de ez az igazság csak Ésaiás bizonyágtételével állapíttatik meg, amely megköveteli, hogy az erősségre (fellegrára) vonatkozó igazságot mind külső, mind belső alkalmazásaiban értsük meg.

Isten igéjének kell lennie a mi lelki táplálékunknak. „Én vagyok az élet kenyere” — mondta Krisztus —; „aki hozzám jön, semmiképpen meg nem éhez; és aki hisz énbenem, meg nem szomjúhozik soha.” A világ pusztul a tiszta, hamisítatlan igazság hiánya miatt. Krisztus az igazság. Az Ő beszédei igazság, és mélyebb jelentőséggel bírnak, mint ami a felszínen látszik, valamint olyan értékkel, amely messze meghaladja egyszerű külső megjelenésüket. A Szentlélek által megelevenített elmék fel fogják ismerni e szavak értékét. Amikor szemünket felkenik a szent szemgyógyító írral, képesek leszünk felismerni az igazság drága drágaköveit, még ha azok a felszín alatt vannak is elrejtve.

„Az igazság finom, tiszta, magasztos. Amikor formálja a jellemet, a lélek növekedik isteni befolyása alatt. Az igazságot minden nap be kell fogadni a szívbe. Így esszük Krisztus szavait, amelyekről kijelenti, hogy lélek és élet. Az igazság elfogadása minden befogadót Isten gyermekévé, a menny örökösévé tesz. A szívben őrzött igazság nem hideg, holt betű, hanem élő erő.”

„Az igazság szent, isteni. Erősebb és hatalmasabb bármi egyébnél a Krisztus hasonlatosságára formált jellem kialakításában. Benne teljes öröm van. Amikor a szív őrzi, Krisztus szeretetét minden emberi lény iránti szeretet fölé helyezi. Ez a kereszténység. Ez Isten szeretete a lélekben. Ily módon a tiszta, hamisítatlan igazság foglalja el a lény fellegrát. Beteljesednek e szavak: »Új szívet is adok nektek, és új lelket adok belétek.« Van nemesség annak az életében, aki az igazság éltető befolyása alatt él és munkálkodik.” Review and Herald, 1899. február 14.

A prófétai történelemnek az a látomása Dániel könyve tizenegyedik fejezetében a második versnél kezdődik, amikor a hatodik és a leggazdagabb király összhangba kerül a fejjel, amely Oroszország a tizenegyedik verstől a tizenötödikig. Abban a történetben a hatodik király a nyolcadikká lesz, amely a hét közül való, és uralkodni fog, amikor az Egyesült Államokban az egyház és az állam egyesül, és beteljesíti szentségtelen paráznaságát a tizenhatodik versben, a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején.

A zászlójel, amelyet akkor kell felemelni, csalódást szenved, és meghal három és fél nap időtartamára, amely Dániel tizedik fejezetében huszonegy nap. A Dánielért való huszonegy napos gyász végén, amely a két tanú utcán való három és fél napos halálának lezárása — akik azok, akik Ezékiel völgyében vannak, akik holt, megszáradt csontok —, egy prófétai üzenet hangzik el, amely visszahozza a halottakat az életre. Ezt a folyamatot Dániel tizedik fejezetében három lépés szemlélteti.

Az első hónap huszonnegyedik napján a nagy folyó, vagyis a Hidekel partján voltam. Felemeltem szememet, és láttam: íme, egy férfi, gyolcsruhába öltözve, dereka Úfáz színaranyával övezve. Teste olyan volt, mint a krizolit, arca olyan, mint a villámlás, szemei mint tüzes fáklyák, karjai és lábai olyanok színükben, mint a fénylő érc, beszédének hangja pedig olyan volt, mint egy sokaság zúgása. És egyedül én, Dániel láttam e látomást; a férfiak pedig, akik velem voltak, nem látták a látomást, de nagy rettegés szállta meg őket, úgyhogy elfutottak, hogy elrejtőzzenek. Egyedül maradtam tehát, és láttam ezt a nagy látomást, és semmi erő nem maradt bennem; arcom színe elváltozott rajtam halálos sápadtságra, és semmi erőm nem maradt. Mégis hallottam beszédének hangját; és amint hallottam beszédének hangját, arccal a földre estem mély álomba. És íme, egy kéz megérintett engem, és térdeimre meg tenyereimre állított. És ezt mondta nekem: Dániel, te igen kedvelt férfiú, értsd meg a szavakat, amelyeket szólok neked, és állj fel a helyedre, mert most hozzád küldtettem. És amikor e szót mondta nekem, reszketve felálltam. Akkor ezt mondta nekem: Ne félj, Dániel, mert az első naptól fogva, hogy szívedet arra adtad, hogy érts, és megalázd magad Istened előtt, meghallgattattak a te beszédeid, és én a te beszédeid miatt jöttem. De Perzsia királyságának fejedelme huszonegy napig ellenem állt; de íme, Mihály, az egyik legfőbb fejedelem eljött segítségemre, és én ott maradtam Perzsia királyai mellett. Most pedig azért jöttem, hogy tudtadra adjam, mi történik majd népeddel az utolsó napokban; mert a látomás még sok napra szól. Dániel 10:4–14.

Dániel a huszonegy napos gyász végén van, amikor meglátja Krisztus látomását, és hallja Krisztus szavait. Isten látható és kimondott Igéjének látomása két osztály elkülönülését hozza létre, és Dániel holtan feküdt az utcán, mert „mély álomban” volt.

Ezeket mondta; és azután így szólt hozzájuk: Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felébresszem őt az álomból. Ekkor tanítványai ezt mondták: Uram, ha alszik, meggyógyul. Jézus azonban haláláról beszélt; ők pedig azt hitték, hogy az alvás közbeni pihenésről szól. Ekkor Jézus nyíltan megmondta nekik: Lázár meghalt. János 11:11–14.

Ekkor Dánielt először Gábiel érintette meg, aki tájékoztatta őt arról a politikai küzdelemről, amely Dániel halála (alvása) idején zajlott, és arról, hogy most meg fogja adni annak a látomásnak a

magyarázatát, amely éppen Krisztus képmására formálta át Dánielt. Ezután másodszor is megérintik, magának Krisztusnak az érintése által.

És mikor ilyen szavakat szólt hozzám, arccal a föld felé fordultam, és megnémultam. És ímé, valaki, aki az emberek fiaihoz hasonló volt, megérintette ajkaimat; akkor megnyitottam számat, szóltam, és ezt mondtam annak, aki előttem állt: Ó, uram, a látomás miatt kínok törtek rám, és semmi erőm nem maradt. Mert miképpen beszélhetne az én uramnak szolgája ezzel az én urammal? Mert engem illetően azonnal semmi erő nem maradt bennem, és lélegzet sem maradt bennem. Dániel 10:15–17.

Ez párhuzamban áll Ezékiel első prófécijával a harminchetedik fejezetben, mert abban a két próféciaiban, amelyet Ezékielnek a völgyben levő holt csontokhoz kell intéznie, az első megformálja a testeket, de akkor még nincs bennük lélegzet, és nincs bennük egy hatalmas sereg ereje sem. Ezékiel második prófécijára kapják meg a testek a lélegzetet a négy szél felől, és állnak talpra mint hatalmas sereg, Dániel második érintésekor pedig „semmi erő sem maradt bennem, és lélegzet sem maradt bennem.” Ezután Dánielt ismét megérintik, összességében harmadszor, Gábiel által pedig másodszor.

Azután ismét megérintett engem valaki, akinek alakja olyan volt, mint egy emberé, és megerősített engem. És ezt mondta: Ó, te felette igen szeretett férfiú, ne félj; békesség neked, légy erős, igen, légy erős. És amikor szólt hozzám, megerősödtem, és ezt mondtam: Szóljon az én uram, mert megerősítettél engem. Dániel 10:18, 19.

Dániel harmadik érintése Ezékiel második prófécija, amely a testeket talpra állítja mint nagy sereg. Prófécija olyan néphez szól, amely felismeri, hogy halott, mert gyászban volt, miként Dániel is.

És monda nékem: Prófétálj a szélnek, profétálj, embernek fia, és mondd a szélnek: Így szól az Úr Isten: Jöjj elő a négy szelek felől, ó lehelet, és lehelj ezekre a megölettekre, hogy megelevenedjenek. És úgy profétáltam, amint megparancsolta nékem, és beléjük ment a lehelet, és életre keltek, és lábukra álltak: felette igen nagy sereg. Akkor monda nékem: Embernek fia, ezek a csontok Izrael egész háza; ímé, ezt mondják: Elszáradtak csontjaink, és elveszett reménységünk; kivágattunk. Ezékiel 37:9–11.

Az Úr megparancsolja Ezékielnek, hogy profétáljon, és tudtukra adja, hogy Izrael házának bizonyágtétele az, hogy halottak, reménység nélkül valók és el vannak vágva. Gyászolnak, miként Dániel is, mert csalódottak a 2020. július 18-ra vonatkozó megghiúsult jövődőlés miatt, és ebben az állapotban kapja Ezékiel a parancsot, hogy profétáljon.

Ezért profétálj, és mondd nekik: Így szól az Úr Isten: Ímé, ó én népem, megnyitom sírjaitokat, és felhozlak benneteket sírjaitokból, és beviszlek titeket Izrael földjére. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor megnyitom sírjaitokat, ó én népem, és felhozlak benneteket sírjaitokból. És belétek adom az én lelkemet, és életre keltek, és elhelyezlek benneteket a ti földetekben; akkor megtudjátok, hogy én, az Úr, szóltam, és megcselekedtem, azt mondja az Úr. Ezékiel 37:12–14.

Az Úr, aki Mihály arkangyal, megnyitja sírjaikat, és a Jelenések tizenegyedik fejezetének két tanúja, akik ezután feltámadnak, megkapják a Szentlelket és talpra állnak, miként a Szentlélek adatott azoknak is, akik talpra állnak, amikor kihoznak sírjaikból Ezékiel második próféciájában.

És három és fél nap múlva az Istentől való élet lelke beléjük ment, és lábaikra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik látták őket. Jelenések 11:11.

E két tanú Mózesként és Illésként van ábrázolva, és Mózes is a főangyal szavára támadt fel.

Mihály főangyal azonban, amikor az ördöggel vetekedve vitába szállt Mózes teste felől, nem mert ellene káromló vádat felhozni, hanem ezt mondta: Dorgáljon meg téged az Úr. Júdás 1:9.

Mihály, a Fejedelem és az Arkangyal, az, aki eljött, és segítségére volt Gábrrielnek Dániel könyvének tizedik fejezetében, és az ő szava az, amely életre hívja a férfiakat és a nőket.

Mert maga az Úr fog alászállni a mennyből riadóval, az arkangyal szavával és Isten harsonájával; és először a Krisztusban elhunytak támadnak fel. 1 Thesszalonika 4:16.

Dániel három érintése a harmadik angyal laodiceai mozgalmának a harmadik angyal filadelfiai mozgalmába való átmenetét jelképezi, és Dániel tizedik fejezetében az a látomás, amely véghezviszi a Laodicea képétől a Filadelfia képéig tartó átmenetet, a tizenegyedik fejezetben bemutatott prófétai történelem által van szemléltetve. Ezt a látomást Ezékiel a harmadik jaj iszlámról szóló látomásaként ábrázolja. 2014-ben Oroszország elindította a második proxyháborút. 2015-ben a leggazdagabb elnök megkezdte erőfeszítéseit, hogy a hatodik elnökké legyen.

2020-ban azt az elnököt, aki a republikánus szarvat képviselte, megölte a mélységből feljövő „woke” ateista fenevad, és ugyanabban az évben a laodiceai protestáns szarv is megöletett. 2023-ban mindkét szarv újra életre kelt, és mindkettő megkezdte átmenetét a nyolcadikba, amely a hét közül való. Az egyik a fenevad politikai képmásává alakul át, miközben az Egyesült Államokban egyesítik az Egyházat és az Államot, a másik szarv pedig Laodicea képmásából Krisztus képmásába megy át. Mindkettő felemeltetik a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél. Az egyik „Nagy Sándorra” lesz, annak a tíz királynak elsőrendű királyává, akik hetedik királyságukat Róma paráznájának adják, a másik pedig zászlóként emeltetik fel.

Az a látomás, amely e két átmenetet egyaránt előidézi, annak a történelemnek a kibontakozása, amely 2001. szeptember 11. és a vasárnapi törvény között zajlik. Dániel könyve 11. fejezetének 11. verse kifejezetten azon összefüggésben kerül azonosításra, hogy ha nem hisztek, nem maradtok meg.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„A bibliai szabályok legyenek a mindennapi élet útmutatói. Krisztus keresztje legyen a központi téma, feltárva azokat a tanításokat, amelyeket meg kell tanulnunk és gyakorolnunk kell. Krisztust minden tanulmányba be kell vinnünk, hogy a tanulók magukba ihassák az Isten ismeretét, és jellemükben Őt képviselhessék. Az Ő kiválósága legyen tanulmányozásunk tárgya időben éppúgy, mint az örökkévalóságban. Isten ígéje, amelyet Krisztus szólt az Ó- és Újszövetségben, a mennyből való kenyér; de sok minden, amit tudománynak neveznek, olyan,

mint az emberi találmányokból készült ételek, meghamisított táplálék; nem az az igazi manna.”

Isten ígében megkérdőjelezhetetlen, kimeríthetetlen bölcsesség található — olyan bölcsesség, amely nem a végesből, hanem a végtelen Értelemről származott. Ám sok minden abból, amit Isten az Ő ígében kijelentett, homályos az emberek előtt, mert az igazság drágakövei az emberi bölcsesség és hagyomány törmeléke alá vannak temetve. Sokak számára az ige kincsei rejtve maradnak, mert nem keresték azokat komoly állhatatossággal mindaddig, amíg az arany szabályok meg nem értettek. Az ígét kutatni kell, hogy megtisztítsa és előkészítse azokat, akik befogadják, arra, hogy a királyi család tagjaivá, a mennyi Király gyermekeivé legyenek.

„Isten ígének tanulmányozása kell hogy elfoglalja azoknak a könyveknek a tanulmányozása helyét, amelyek az elmét a miszticizmusba és az igazságtól távol vezették. Élő alapelvei, életünkbe szöve, oltalmunk lesznek a megpróbáltatásokban és a kísértésekben; isteni tanítása az egyetlen út a sikerhez. Mivel a próba minden lélekre eljön, hitehagyások lesznek. Némelyek árulóknak bizonyulnak majd, vakmerőkké, felfuvalkodottakká és önelégültekké lesznek, és elfordulnak az igazságtól, hit dolgában hajótörést szenvedve. Miért? Mert nem „minden ígérel” éltek, „amely Isten szájából származik”. Nem ástak mélyre, és nem tették szilárdá alapjukat.

„Amikor az Úr szavai választott követői által eljutnak hozzájuk, zúgolódnak, és úgy vélik, hogy az út túl szorosra van szabva. János evangéliuma hatodik fejezetében olvasunk némelyekről, akikről azt tartották, hogy Krisztus tanítványai, de amikor az egyenes igazság eléjük tárott, megharagudtak, és többé nem jártak vele. Ugyanígy ezek a felületes tanulók is elfordulnak majd Krisztustól.” Testimonies, 6. kötet, 132.